

JOAN SALVAT PAPASSEIT



Joan Salvat i Papasseit va néixer a Barcelona el 16 de maig de 1894 i va morir el 7 d'agost de 1924.

Conegut sobretot com a poeta, és autor també d'articles, manifestos, i altres proses de caire polític i social. La seva vida va ser intensa i marcada per una tuberculosi que el conduiria precoçment a la mort. Va tenir una infància desafortunada. El seu pare, que era fogoner de vaixell, va morir d'accident en alta mar. Amb set anys, Salvat-Papasseit va passar a viure a l'Asilo Naval Espanyol. Quan tenia uns dotze anys, va sentir el desig d'incorporar-se a l'Església i comença a créixer el seu idealisme que anys després desembocaria en acràcia.

Va començar a escriure entre el 1913 i el 1914 (poesia, cultura i literatura catalanes). El seu pseudònim era Gorkiano. El 1917 disposa del seu propi espai per difondre les seves pròpies idees (era anarquista).

El seu primer poema, *Columna vertebral: Sageta de foc*, es publica a la fi de 1917. En ell està ja clara la seva concepció de la poesia d'avantguarda com instrument per a atacar les convencions burgeses. En 1918 edita la revesteixi Arc-Voltaic, d'un únic nombre, amb evidents influències del futurisme. Aquest mateix any contreu matrimoni amb Carme Eleuterio i Ferrer, després de sis anys de festeig, però poc després cau malalt de tuberculosi. A partir de llavors començarà un interminable rosari d'estades en sanatoris i cases de salut, que només conclourà amb la seva mort.

Joan Bort
Sergi Matamoros
Ivan Quinzà
Herme Montull